

Rorate caeli desuper

Prosa do Advento

Officia Propria, CO (1673)

LU 1868; LB 605; CS 27

Larghetto ♩ = 60

T.
Ro - ra - te cae - li dé - su - per, et nu - bes plu - ant jus - tum.

T.
Ro - ra - te cae - li dé - su - per, et nu - bes plu - ant jus - tum.

B.
Ro - ra - te cae - li dé - su - per, et nu - bes plu - ant jus - tum.

1. Ne i-rascá-ris Dómi-ne, ne ultra memí-ne-ris in-iqui-tá-
tis: ecce cí-vi-tas Sáncti fácta est de-sérta: Sí-on de-sérta
fácta est: Je-rú-sa-lem de-so-lá-ta est: dómus sancti-fi-ca-
ti-ónis tú-ae et gló-ri-ae tú-ae, u-bi lauda-vé-runt te pátres
nóstri. R. Roráte.

2. Peccá-vimus, et fácti súmus tamquam immúndus nos, et
ce-cí-dimus qua-si fó-li-um uni-vérsi: et in-iqui-tá-tes nós-
trae qua-si vén-tus abstu- lé-runt nos: abscondísti fá-ci- em
tú-am a nó-bis, et al-li-sísti nos in mánu in-iqui-tá-
tí-nos-trae. R. Roráte.

3. Ví-de Dómi-ne, afflicti- ónem pópu-li tú- i, et mítte
quem missú-rus es: emítte Agnum domi-na-tó-rem térrae,
de Pétra de-sér-ti ad móntem fí-li-ae Sí- on: ut áufe-rat ípse
júgum capti-vi-tá- tis nóstrae. R. Roráte.

4. Conso-lámi-ni, conso-lámi-ni, pópu-le mé- us: ci-to vé-ni-
et sál-us tú- a: qua-re moeró-re consúme-ris, qui- a inno-
vávit te dó-lor? Sal-vá-bo te, nó-li timé-re, égo e-nim sum
Dóminus Dé-us tú- us, Sánctus Isra-el, Redémptor tú- us.
R. Roráte.